

Ο ψυχίατρος κι οι αγιορείτικες ευωδιές

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Γιατρός, ψυχίατρος ήρθε να καλογερέψει και πήγαμε να πάρει την ευχή του παππού μας, του παπα Εφραίμ.

Και στον γυρισμό πήραμε ευλογία να προσκυνήσουμε στις σπηλιές της Αγίας Άννας. Εκεί που έζησε ο γερο Ιωσήφ μέχρι το 1956. Τώρα είμαστε στο 1984. Τρίτη των Μυροφόρων, της Διακινήσεως.

Πήγαινα μπροστά. Μόνο η κάσσα από το έμπα όρθια.

Στα δεξιά γκρεμός χάος, κάτω η θάλασσα .

Αριστερά εκκλησάκι, ένα τζάμι σπασμένο στο παράθυρο

Κυττάζω μέσα η ευωδία γλυκιά σαν μέλι, κεριά λές και μόλις άναψε το καρβουνάκι.

Δεν λέω τίποτα γιατί ο ψυχίατρος όλα τα ζύγιζε με τη λογική.

Προχώρησα και τον ακούω να φωνάζει: ευωδιάζει, ευωδιάζει μέσα από το εκκλησάκι έρχεται ευωδία. Ποιός να ήρθε; Κανείς δεν είχε περάσει. Τα χορτάρια τα χτυπούσαμε για να σκίσουμε.

Δεν απάντησα και προχώρησα στα κελλιά που δεν ακουμπούσαν στο βράχο για την υγρασία.

Σε μιά γρεντιά, μιά αρμαθιά κλειδιά. Ποιο ν' ανοίγει το δωμάτιο;

Βάζω ένα και με την πρώτη άνοιξε

Λες και χθες μετακόμισε ο ιδιοκτήτης.

Και εκεί που έβαζε το κεφάλι του, ευωδία...

Η ίδια σαν το εκκλησάκι

Ελάτε γιατρέ, μυρίστε και εδώ. -Μυρίζει το ίδιο σαν έξω.

Αργότερα ρώτησα και έμαθα, πως αυτό ήταν το κελλι του γερο Ιωσήφ.

Μέλι γλυκύτερον της ησυχίας τρυγήσας

ερημίαις πλανώμενος ερασμίας τού Άθω

Μέλι ουράνιον εν Εδέμ σε ευφραίνει

όπερ παμμάκαρ Ιωσήφ σπηλαιώτα

ως οσμή αιωνία εκ λειψάνων σου πνέει.

24. 9. 1988

Πορφυρίου ηγουμένου «Γι αυτό κλαίω κι εγώ» σελ 27-28

Πηγές: trelogiannis.blogspot.gr - agathan.wordpress.com -
hristospanagia3.blogspot.gr